

Innst. O. nr. 79

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget fra familie- og kulturkomiteen

Dokument nr. 8:41 (2006-2007)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Ulf Erik Knudsen, Per Sandberg og Karin S. Woldseth om å oppheve forbudet mot profesjonell boksing i Norge

Til Odelstinget

SAMMENDRAG

Forbudet mot profesjonell boksing i Norge ble vedtatt våren 1981, og innebærer at den som forsettlig deltar i konkurranse, oppvisning eller treningskamp i profesjonell boksing kan straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. I praksis har dette betydning at norske bokserere som har hevdet seg internasjonalt, risikerte fengselsstraff dersom de trente med sparring-partner i sitt hjemland. Forslagsstillerne viser til at forbudet de siste årene har medført at flere norske toppidrettsutøvere er blitt tvunget til å utøve sin idrett i utlandet, fordi de i Norge har fått yrkesforbud. Forbudet har også medført at det ikke arrangeres internasjonale kamper i Norge, noe som gjør at landet går glipp av kommersielt interessante muligheter.

Da forbudet ble innført i 1981, var hovedargumentet faren for medisinske skadevirkninger på utøveren. Forslagsstillerne viser til at i dag er den medisinske overvåkingen streng også innen profesjonell boksing. Når norske proffboksere fritt kan utøve sitt yrke utenfor landets grenser, vil intensjonene om å beskytte boksernes helse gjennom forbudet uansett være helt illusorisk. Den beste løsningen dersom man har boksernes helse for øye må åpenbart være å tillate norske proffboksere å delta på norske stevner, med norsk lisens, slik at de nødvendige medisinske kontrollene kan utføres under oppsyn av norske myndigheter.

Et annet argument som ble brukt i 1981, var den påståtte forrående virkning på publikum. I 1981 var norsk publikum godt forskånet fra å kunne se boksekamper. De ble nektet vist av NRK, som var det eneste tillatte TV-selskapet. I dag sender flere TV-kanaler boksekampene direkte. Forslagsstillerne viser til at det ikke på noen måte er dokumentert at det å være tilskuer til en sport som boksing er mer forrående enn å se en fotballkamp.

Et tredje argument som ble benyttet i 1981, var at det ble gjort gjeldende usunne økonomiske interesser, og at profesjonell boksing innebar en uønsket kommersialisering av idretten. Argumentet om økonomiske interesser/kommersialisering av idretten kan ikke ha relevans i dag, da svært mange norske idretter er kommersialisert og utøverne på topp-plan er profesjonelle. Forslagsstillerne fremhever at i dag er det knapt noen som anser det som galt å kunne tjene penger som idrettsutøver.

Forslagsstillerne fremmer følgende forslag:

"Vedtak til lov

om opphevelse av lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing

I

Lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing oppheves.

II

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer."

KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunn Karin Gjøl,

Britt Hildeng, Espen Johnsen og Tove Karoline Knutsen, fra Sosialistisk Venstreparti, May Hansen, fra Kristelig Folkeparti, lederen May-Helen Molvær Grimstad, fra Senterpartiet, Erling Sande, og fra Venstre, Trine Skei Grande, viser til at forslagsstillerne ønsker å oppheve forbudet mot profesjonell boksing i Norge. Dette forbudet ble vedtatt i 1981 og har vært behandlet av Stortinget gjentatte ganger. Sist i Innst. O. nr. 67 (1997-1998). Det har ved hver behandling vært et bredt flertall i Stortinget mot å oppheve gjeldende forbud.

Flertallet mener det ikke er fremkommet nye argumenter som tilsier at forbudet mot profesjonell boksing burde oppheves.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Kristelig Folkeparti, mener at profesjonell boksing har svært uheldige medisinske konsekvenser. Nærmere 90 prosent av utøverne blir rammet av skader. Dette er i hovedsak hode- og hjerneskader, og det er skader det ikke er mulig å trene seg opp til å tåle. Det er ofte kroniske skader.

Dette flertallet legger også vekt på at de helsemessige effektene av profesjonell boksing er av en slik karakter at det ikke er mulig, gjennom medisinske kontroller eller ved at utøverne er under oppsyn, å eliminere farene for alvorlige skader.

Da saken var til behandling i 1998, frarådet Norsk idrettsmedisinsk forening sterkt å gå inn for å fjerne forbudet. Dette flertallet viser til svarbrevet fra kultur- og kirkeministeren (vedlegg), der det framgår at Senter for idrettsskadeforskning ved Norges Idrettshøgskole slår fast at de forskningsresultatene som Norsk Idrettsmedisinsk Forening viste til under behandlingen i 1998, fortsatt er gjeldende. Det er ikke fremkommet forskning som svekker bekymringen for helseeffektene av gjentatte slag mot hodet.

Dette flertallet går derfor mot en opphevelse av lov om forbud mot profesjonell boksing.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Ulf Erik Knudsen og Karin S. Woldseth, viser til Dokument nr. 8:41 (2006-2007). Som det fremgår av representantlovforslaget, ble forbudet mot profesjonell boksing i Norge vedtatt våren 1981. Forbudet innebærer at den som forsettlig deltar i konkurranse, oppvisning eller treningskamp i profesjonell boksing, kan straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder. I praksis har dette betydning at norske boksere som har hevdet seg internasjonalt, slik som for eksempel Steffen Tangstad

(europamester tungvekt) og Ole Klemetsen (europamester), risikerte fengselsstraff dersom de trente med sparringpartner i sitt hjemland. En straff som i verste fall ville kunne bli på linje med hva man i norsk rettsvesen ofte idømmer for relativt grove volds- og vinningsforbrytelser.

Disse medlemmer har merket seg rapporter i pressen om at norsk amatør boksing sliter i motvind. Samtidig har man kunnet lese og høre om at nye dyktige proffboksere er på vei opp i idretten. Disse norske toppidrettsutøverne blir tvunget til å utøve sin idrett i utlandet fordi de i Norge har fått yrkesforbud.

Disse medlemmer viser til at da forbudet ble innført i 1981, var hovedargumentet faren for medisinske skadevirkninger på utøveren. Dette argumentet anføres også nå av flertallet for å opprettholde forbudet. Flertallet hevder at 90 prosent av utøverne av proffboksing blir rammet av skader og at noen av disse skadene blir kroniske. Disse medlemmer ser ikke bort fra at det er en del skader - og til dels alvorlige - i denne sporten. De relevante spørsmål blir da om det ikke er alvorlige og kroniske skader i andre idretter, og om det er helt greit at en norsk idrettsutøver skader seg bare det ikke er innenfor landets grenser.

Disse medlemmer vil vise til at den medisinske overvåkingen er streng innen profesjonell boksing og i en del tilfeller strengere enn i andre idretter.

Disse medlemmer vil hevde at når forbudet opprettholdes - men det faktisk er helt greit at man bokser, bare det skjer utenfor landets grenser - vil intensjonene om å beskytte boksernes helse gjennom forbudet uansett være helt illusorisk. Disse medlemmer mener den beste løsningen dersom man har boksernes helse for øye, åpenbart må være å tillate norske proffboksere å delta på norske stevner med norsk lisens, slik at de nødvendige medisinske kontrollene kan utføres under oppsyn av norske myndigheter.

Disse medlemmer er selvfølgelig enig i at boksing medfører skader - både på proff- og amatørnivå. Men dette gjelder også de fleste andre idretter som utøves i Norge, slik som håndball, fotball, alpint, skihopp osv. Det er også et ubestridelig faktum at idretter som har kommet til Norge etter 1981 - og som ikke er forbudt - kan medføre betydelig risiko for skade, slik som forskjellige såkalte "kampsporter", landhockey, amerikansk fotball, freestyle alpint, offshore båtrace etc.

Komiteens medlem fra Høyre, Olemic Thommessen, mener det ikke foreligger tungtveiende grunner for fortsatt å forby proffboksing i Norge.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre fremmer følgende forslag:

"Vedtak til lov
om opphevelse av lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud
mot profesjonell boksing

I

Lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing oppheves.

II

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Vedtak til lov
om opphevelse av lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud
mot profesjonell boksing

I

Lov 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing oppheves.

II

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til sine merknader og til dokumentet og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument nr. 8:41 (2006-2007) - representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Ulf Erik Knudsen, Per Sandberg og Karin S. Woldseth om å oppheve forbudet mot profesjonell boksing i Norge - avvises.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 31. mai 2007

May-Helen Molvær Grimstad

leder

Espen Johnsen

ordfører

Vedlegg

Brev fra Kultur- og kirkedepartementet v/statsråden til familie- og kulturkomiteen, datert 17. april 2007

Dokument nr 8:41 (2006-2007) - Oppheving av forbudet mot profesjonell boksing i Norge

Det vises til brev fra Familie- og kulturkomiteen i Stortinget, ved leder May-Helen Molvær Grimstad, mottatt 20. mars 2007. Komiteen ber om Kultur- og kirkedepartementets vurdering av representantlovsforslag fra stortingsrepresentantene Ulf Erik Knudsen, Per Sandberg og Karin S. Woldseth om å oppheve forbudet mot profesjonell boksing i Norge.

Lov om profesjonell boksing

Profesjonell boksing i Norge er regulert i Lov om forbud mot profesjonell boksing av 12. juni 1981. I § 1 heter det:

"Den som forsettlig deltar i konkurranse, oppvisning eller treningskamp i profesjonell boksing her i riket, straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder."

I § 2 heter det:

"Med bøter eller fengsel inntil tre måneder straffes også den som forsettlig

1. arrangerer, gir økonomisk støtte til eller stiller lokale til rådighet for boksekamp som nevnt i §1.
2. i egenskap av manager inngår avtale eller medvirker til inngåelse av avtale om boksekamp som nevnt i §1
3. gjør tjeneste som dommer eller sekundant ved boksekamp som nevnt i §1."

I Ot.prp nr 52 (1980-81) heter det under særskilte merknader til loven bl.a.:

"Forbudet gjelder treningskamper med sparringspartner, uansett om treningen tar direkte sikte på konkurranse eller ikke. Det er ikke nødvendig at sparringspartneren får betaling for sin medvirkning. Også en amatørbokser som uten vederlag opptrer som sparringspartner mot en profesjonell bokser, vil rammes av forbudet. Annen trening enn treningskamp, så som kondistrening, skyggeboksing o.l., er imidlertid tillatt."

Stortingets tidligere behandlinger av loven

Etter innføringen av Lov om profesjonell boksing i 1981, har loven flere ganger vært gjenstand for behandling i Stortinget. Departementet viser her til Inst. O. nr. 27 (1984-1985), Inst. O. nr. 4 (1990-1991), Inst. O. nr. 48 (1994-1995) og Inst. O. nr. 67 (1997-1998).

Stortinget har ved alle disse anledningene gått imot å oppheve forbudet mot profesjonell boksing.

Vurdering

Medisinske skadevirkninger

Da Lov om forbud mot profesjonell boksing ble innført i 1981 var hovedargumentet de medisinske skadevirkningene for utøverne.

I forbindelse med Stortingets behandling av Dok.nr8:16 (1997-1998) mottok Kulturdepartementet i brev av 22. april 1998 en rapport fra Norsk idrettsmedisinsk forening vedrørende medisinske skadevirkninger av boksing. I oversendelsesbrevet skrev foreningen:

"Rapporten dokumenterer at boksing har svært uheldige medisinske konsekvenser. Norsk idrettsmedisinsk forening går derfor sterkt imot at man opphever forbudet mot profesjonell boksing i Norge"

I rapportens konklusjon het det følgende:

"Hjernen kan i motsetning til andre deler av kroppen ikke trenes opp til å tåle skader. Ethvert slag mot hodet innebærer en risiko for hjerneskade. Profesjonell boksing har slag mot hodet som den mest fundamentale måte å utøve aktiviteten på. Ved å sette motstanderens hjerne ut av funksjon ("knockout") vinnes kampen. Profesjonelle bokser påføres akutte, svært alvorlige hode- og hjerneskader, som ikke sjelden resulterer i dødsfall. Nærmere 90 % av profesjonelle bokser påføres hjerneskade. Det er vist at jo lengre en boksekarriere varer, jo større er risikoen for å pådra seg kronisk hjerneskade, hvorav hjernesvinn, demens og hukommelsessvikt, Alzheimers sykdom, ustøhet og Parkinsonisme vil være blant de mest fryktede plagene. Plagene øker over tid, også etter avsluttet boksekarriere.

På bakgrunn av de alvorlige akutte, og ikke minst de kroniske hjerneskadene profesjonelle bokser får, er det medisinsk sett ingen tvil om at boksing er svært skadelig for hjernen."

Rapporten fra Norsk idrettsmedisinsk forening baserte seg på en rekke internasjonalt publiserte forskningsresultater. Kultur- og kirkedepartementet har vært i kontakt med Senter for idrettsskadeforskning ved Norges idrettshøgskole, ved leder Roald Bahr. Tilbakemeldingen til departementet er at det ikke har fremkommet forskning som svekker bekymringen for helseeffektene av gjentatte slag mot hodet.

Forslagsstillerne påpeker at den medisinske overvåkingen i dag er streng også innenfor proffboksing. Departementet legger her til grunn at de alvorlige

helseskadelige konsekvensene av proffboksing ikke kan elimineres gjennom medisinsk overvåking.

Argumentet om at norske proffboksere fritt kan utøve sitt yrke utenfor Norges grenser anses ikke som et tungtveiende argument.

Det er departementets vurdering at de helsemessige skadevirkningene for utøverne alene gir grunn-

lag for å konkludere med at lovforbudet mot profesjonell boksing bør opprettholdes.

Konklusjon

Kultur- og kirkedepartementet vil på bakgrunn av ovennevnte vurderinger fraråde en opphevelse av Lov om forbud mot profesjonell boksing.

